

handle ud af Huset. Men saa er der føjet til, at de dog skulle være berettigede til udover den i § 1 nævnte Lukketid at holde deres Lokaler aabne for den Forhandling til Fortæring paa Stedet, som de efter Næringsloven ere beføjede til at udøve. Vi ere nemlig gjorte opmærksomme paa, og det er ogsaa bekendt for flere af de Herrer, at der hos Bagere og Kagebagere ogsaa om Aftenen finder en meget begrænset Fortæring Sted i Huset af Kager, Brød, Mælk og deslige, og dette anses for en saa vigtig Ting, at man ikke har villet forhindre dem fra at blive ved at drive denne Handel, men kun i det begrænsede Omfang, som Næringsloven tillader dem, uden at de have Ret til ellers at handle i deres Butikker. Det er den Bestemmelse, vi efter indtrængende Anmodning fra forskellige Sider anbefale Tinget at vedtage.

Megen Tvivl har Bestemmelsen om Cigar- og Tobakshandleres Lukkepligt forvoldt os, og det kan være, at vi, hvis vi havde haft længere Tid at arbejde i, vare komne til et andet Resultat. Vi foreslaa nu Tinget at lade Bestemmelsen staa i den Skikkelse, den har faaet i Folketinget, og saa lægge Ansvaret for den over paa det andet høje Ting. Bestemmelsen gaar jo ud paa, at disse Forretninger ligesom alle andre skulle lukke Kl. 8. Men det er dog i København, Købstæderne og paa Frederiksberg overladt til Kommunalbestyrelserne ved en af Indenrigsministeren stadfæstet Vedtægt at kunne tillade Cigar- og Tobakshandlere ogsaa at holde deres Forretninger aabne mellem Kl. 8 og 11 Aften. Om Kommunalbestyrelserne ville anvende denne Bestemmelse, vide vi ikke; hvis ikke Bestemmelsen bruges af vedkommende Kommunalbestyrelse, vil, saafremt dette Forslag bliver, som det er kommet til os fra Folketingets Side, Retten til at handle ud af Huset være forment ogsaa Cigar- og Tobakshandlere efter den almindelige Lukketid. Man henviser her dels til, at der i og for sig ikke skal være stor Fornødenhed for et saadant Salg om Aftenen, og dels til, at de paaagældende handlende ved Automatsalg kunne skaffe sig den Indtægt, som maatte være fornøden til deres Forretningers Drift.

Under Nr. 5 er der stillet et Forslag om beværtningsdrivende. Hvis Forslaget vedtages, vil Stillingen blive den, at det forbydes disse ligesom andre handlende at sælge ud af Huset efter Lukketid, dog med den Undtagelse, at Salg af tilberedte Spisevarer skal være tilladt, idet man, for øvrigt

i Overensstemmelse med Folketinget, har ment, at det var en Nødvendighed, at Folk havde Ret til at sende Bud efter en eller anden tilberedt Spisevare paa Beværtningsstedet, og at der ingen Skade var i, at dette indrømmes. Naar der i Folketinget var føjet til: „til umiddelbar Fortæring“, saa var dette en meget uklar Bestemmelse, som det syntes os bedst at udelade. Derfor staaer der i vort Forslag blot, at „Salg af tilberedte Spisevarer er tilladt.“

I Ændringsforslaget Nr. 6 til § 2, der handler om de Tider, hvori det skal kunne tillades at handle uanset Forbudet, er der gjort den Tilføjelse, at det ogsaa skal være tilladt den første Søndag i Maj og November samt endvidere ved særlige stedlige Fæstligheder.

Jeg har saa endnu kun tilbage at omtale Ændringsforslaget Nr. 7 til § 3. Maa jeg først nævne, at dette Ændringsforslag kun stilles af en Del af Udvalget, og det er de hastige Forhold, hvorunder vi arbejde, der gøre, at jeg ikke har kunnet bestemt angive, hvorledes Delingen paa dette Punkt falder i Udvalget. En Del af os anbefaler altsaa at lade Paragraffen udgaa, og en Del anbefaler at lade den blive staaende. Paragraffen gaar ud paa, at: „Paa Forslag af en Kommunalbestyrelse kan det ved en af Indenrigsministeren godkendt Vedtægt bestemmes, at Butikker og Udleveringssteder samt Apoteker i paaagældende Kommune efter nærmere i Vedtægten fastsatte Regler skulle være forsynede med Siddepladser til Brug for Personalet.“ Naar en Del af os i Udvalget foreslaar denne Paragraf udeladt, er det for det første, fordi vi synes, at der ingen Grund er til at sætte denne Bestemmelse ind i denne Lukkelov. Man kan naturligvis nok sige, at naar der af Hensyn til Personalet sørges for, at der lukkes i Tide, kan man ogsaa træffe Bestemmelse om, at Personalet skal kunne sidde i Lokalerne under Arbejdstiden, men det hører dog lidet sammen med den store og vigtige Afgørelse, der træffes i denne Lov om Lukketid. Det forekommer mig allerede af den Grund berettiget at sige, at Paragraffen roligt kan udelades. Men ved Siden deraf have vi ogsaa sagt til os selv, at, saavidt vi vide, er der ingen særlig Trang til at begynde med nu for Handel og Haandværk her i Landet at foreskrive, at der skal være bestemte Siddepladser til deres Personale. Og er der ikke Trang dertil, se vi ingen Grund til at gennemføre saadant ved en ganske ny Bestemmelse i denne Lov. — Vi have ogsaa taget Hen-